

ECLI:NL:CRVB:2011:BT1994

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	16-09-2011
Datum publicatie	20-09-2011
Zaaknummer	10-382 AOW
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Weigering AOW-uitkering. Appellant is niet voor de AOW verzekerd is geweest. Niet is komen vast te staan dat appellant gedurende enig tijdvak ingezetene van Nederland is geweest, dan wel ter zake van hier te lande verrichte arbeid in dienstbetrekking onderworpen is geweest aan de loonbelasting. Evenmin is gebleken van andere omstandigheden op grond waarvan appellant als verzekerd aangemerkt zou kunnen worden.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

10/382 AOW

Centrale Raad van Beroep

Enkelvoudige kamer

UITSpraak

op het hoger beroep van:

[Appellant], wonende te [woonplaats], Marokko (hierna: appellant),

tegen de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 29 december 2009, 08/5175 (hierna: aangevallen uitspraak),

in het geding tussen

appellant

en

de Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (hierna: SvB).

Datum uitspraak: 16 september 2011

I. PROCESVERLOOP

Appellant heeft hoger beroep ingesteld en een nader stuk ingezonden.

De SvB heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 5 augustus 2011. Appellant is niet verschenen. De SvB heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. A.C. Bakker.

II. OVERWEGINGEN

1.1. Appellant, woonachtig in Marokko, heeft in oktober 2007 de Svb verzocht aan hem een ouderdomspensioen ingevolge de Algemene Ouderdomswet (AOW) toe te kennen. Daarbij heeft appellant aangegeven dat hij [in] 1941 is geboren en van 1966 tot 1967 in Nederland heeft gewoond en bij een scheepswerf in Amsterdam heeft gewerkt. Bij de aanvraag heeft hij enkele stukken overgelegd waaronder een - ongedateerde - kopie, waarvan slechts het briefhoofd met de naam "B.V. Scheepswerf Prinseneiland" zichtbaar is.

1.2. Bij besluit van 29 april 2008 heeft de Svb geweigerd aan appellant een ouderdomspensioen ingevolge de AOW toe te kennen, omdat niet gebleken is dat appellant voor die wet verzekerd is geweest.

1.3. In zijn bezwaarschrift tegen het bij 1.2 vermelde besluit heeft appellant aangegeven dat hij in 1966 en 1967 in Amsterdam en in 1969 en 1970 in Rotterdam heeft gewerkt. Hij heeft daarbij woonadressen in Amsterdam en in Rotterdam opgegeven. Voorts heeft appellant nog een identiteitsbewijs van de vervoersmaatschappij RET en enkele kopieën van verblijfsvergunningen ingezonden.

1.4. De Svb heeft vervolgens nadere informatie ingewonnen omtrent de gestelde werkzaamheden en verblijf van appellant in Nederland. Hiertoe heeft de Svb onderzoek laten verrichten in het Schakelregister en in de Gemeentelijke Basisadministraties van de gemeenten Rotterdam en Amsterdam. Voorts is het Pensioenfonds Horeca en Catering en de Stichting Pensioenfonds Zwitserleven aangeschreven om te onderzoeken of appellant destijds premies heeft afgedragen.

1.5. Bij beslissing op bezwaar van 21 november 2008 (hierna: het bestreden besluit) heeft de Svb het bezwaar van appellant tegen het besluit van 29 april 2008 ongegrond verklaard. Daarbij is onder meer overwogen dat de overgelegde stukken geen gegevens bevatten waardoor vastgesteld kan worden dat appellant in Nederland heeft gewoond en/of gewerkt, zodat hij niet verzekerd is geweest ingevolge de AOW. Voorts heeft de Svb overwogen dat appellant niet verplicht verzekerd is geweest, waardoor het afsluiten van een vrijwillige verzekering niet op hem van toepassing is.

2. De rechtbank heeft bij de aangevallen uitspraak het beroep van appellant tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard. Zij heeft daartoe overwogen dat de Svb met de voorhanden zijnde gegevens voldoende onderzoek heeft verricht en terecht tot het oordeel is gekomen dat niet is komen vast te staan dat appellant ingezetene van Nederland is geweest, dan wel ter zake van hier te lande verrichte arbeid in dienstbetrekking onderworpen is geweest aan de loonbelasting. Evenmin is gebleken van andere omstandigheden op grond waarvan appellant als verzekerd aangemerkt zou kunnen worden.

3. Appellant heeft in hoger beroep wederom aangevoerd dat hij in Nederland heeft gewerkt. Ter ondersteuning van zijn betoog heeft hij de Raad enkele getuigenverklaringen doen toekomen.

4.1. De Raad kan zich geheel vinden in hetgeen de rechtbank heeft overwogen. Met de rechtbank is de Raad van oordeel dat appellant zijn stelling dat hij in enig tijdvak van 1966 tot en met 1970 in Nederland heeft gewoond en gewerkt, niet heeft aangetoond of aannemelijk gemaakt. Daarbij wijst de Raad erop dat appellant geen gegevens heeft overgelegd waaruit daadwerkelijk blijkt van werkzaamheden hier in Nederland of waaruit afgeleid kan worden dat appellant toen naar de omstandigheden beoordeeld als ingezetene van Nederland moet worden beschouwd. De Svb heeft op grond van de door appellant verstrekte summiere gegevens onder meer geprobeerd informatie te verkrijgen bij enkele pensioenfondsen en heeft nagegaan of appellant was opgenomen in het Schakelregister dan wel gemeentelijke administraties. Deze pogingen hebben echter niet geleid tot gegevens welke de gestelde werkzaamheden en het gestelde verblijf in Nederland kunnen bevestigen.

De in hoger beroep ingezonden getuigenverklaringen brengen de Raad niet tot een ander oordeel, nu deze met geen enkele ander bewijsstuk worden ondersteund en geen aanwijzingen bevatten waardoor nader onderzoek naar de gestelde werkzaamheden van appellant noodzakelijk zou zijn.

4.2. De Raad is derhalve van oordeel dat niet is komen vast te staan dat appellant gedurende enig tijdvak ingezetene van Nederland is geweest, dan wel ter zake van hier te lande verrichte arbeid in dienstbetrekking onderworpen is geweest aan de loonbelasting. Evenmin is gebleken van andere omstandigheden op grond waarvan appellant als verzekerd aangemerkt zou kunnen worden.

4.3. Uit het vorenstaande vloeit voort dat de aangevallen uitspraak voor bevestiging in aanmerking komt.

5. De Raad ziet geen aanleiding om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep;

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Deze uitspraak is gedaan door J.P.M. Zeijen, in tegenwoordigheid van H.L. Schoor als griffier. De beslissing is uitgesproken in het openbaar op 16 september 2011.

(get.) J.P.M. Zeijen.

(get.) H.L. Schoor.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de datum van verzending beroep in cassatie instellen bij de Hoge Raad der Nederlanden (Postbus 20303, 2500 EH 's-Gravenhage) ter zake van schending of verkeerde toepassing van bepalingen inzake het begrip kring van verzekerden.

EK

III. DÉCISION

La Centrale Raad van Beroep (Cour d'Appel Centrale)

Statue:

Confirme la décision attaquée.

Par consequent, décidée par J.P.M. Zeijen en présence de H.L. Schoor en qualité de greffier, ainsi que prononcée en public, 16 septembre 2011.

Les parties disposent d'un délai de six semaines à compter de la date d'envoi pour introduire un pourvoi en cassation contre cette décision devant la Cour de Cassation des Pays-Bas : Hoge Raad der Nederlanden (Postbus 20303, NL 2500 EH 's-Gravenhage) au titre de la violation ou de la mauvaise application des dispositions concernant la notion de groupe d'assurés.